

Hammerich: Jeg kan i det hele slutte mig til den Stilling, min Meningsfælle i Finansudvalget har taget til de forskellige Spørgsmaal vedrørende dette Budget, saa de andre Sager, der har været behandlede, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg har kun ønsket at tage Ordet efter det ærede Medlem for Varde-Kredsen (S. Sørensen), fordi jeg vidste, han vilde udtale sig om Hvide Sande-Sagen, og jeg ved, at han og jeg ser meget forskelligt paa den. Han indskrænkede sig imidlertid til at henvise til de Udtalelser, der findes aftrykte i Betænkningen, og bede Medlemmerne derfra selv danne sig en Dom om, hvad det er, der er sket. Jeg anser det nu for ret vanskeligt paa Grundlag af det, der er trykt i Betænkningen, at dømme om, hvad det er, der er hædet, og jeg har da heller ikke kunnet danne mig noget endeligt Skøn om, hvad der er sket, og om Grundene dertil; dog tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det kun skyldes Undergravning af Sandet og ikke tillige det vældige Bølgetryk, der er kommet sammen med Stormfloden; men det skal jeg foreløbig ganske lade ligge. Derimod har jeg i Gaar ved at se paa de Planer, som er fulgt med de her trykte Skrivelser, søgt at faa et Skøn over, hvad det er, der er sket. Jeg har kun kunnet anvende et Par Formiddagstimer derpaa, saa heller ikke det, jeg har faaet ud deraf, tillægger jeg absolut Gyldighed. Men jeg er ganske vist kommet til et noget andet Resultat end det ærede Medlem. Disse Planer oplyser for det første, at hvad der blev udført i 1912, var en Bundsikring, ikke fuldt gennemført, men for den største Del af Løbet, i Forbindelse med nogen Sikring paa Landsiderne gennem Spunsvægbeklædninger, og Resultatet af dette Arbejde viste sig da at være, at den stærke Udvidelse af Løbet, som vi hidtil havde staaet overfor, mærkede man ikke i 1912. Det er først fra 1913, vi faar Oplysninger, som kan forklare den Fortræd, der er sket derovre, en Fortræd, som vi jo i øvrigt altid vil staa i Fare for, naar vi har Vesterhavet at kæmpe imod. Vi ved, hvorledes vi ved Thyborøn og andre Steder derovre har ofret Hundreetusinder, ja Millioner for nogle Aar efter at se, at de udførte Bygværker er sunket i Sandet eller væltede om af Bølgeslaget.

Men hvad viser da Dybdeplanerne i 1913? De viser, at Dybden er i stedse voksende Maal blevet større paa begge Sider af Bundsikringen. Bundsikringen har for saa vidt i det hele og store, i alt Fald lige indtil mod Slutningen, kunnet

holde sig, men paa begge Sider af den er der efterhaanden fremkommet en endogsaa meget stor Dybde. Disse Fordybninger er dannede af det Styrtefald, som ganske naturligt maatte fremkomme, efterhaanden som Molerne blev ført frem fra Landsiderne og Løbet derved indsnævredes. Men det var netop for at hindre denne af Styrtefaldet følgende Bortskæring, at Forslaget, saaledes som det blev forelagt af den Kommission, hvis Betænkning har dannet Grundlaget for disse Arbejder, gik ud paa, at Bundsikringen her i Gennemløbet mellem Molerne skulde udføres i langt større Bredde.

Nu kan man ikke ganske bestemt af de foreliggende Planer og heller ikke af, hvad der er oplyst i Skrivelsen, se, hvor naar denne udvidede Bundsikring er foretaget; men det synes af Planerne at fremgaa, at den først er foretaget lige mod Slutningen af Aaret, efter at de store Dybder var fremkommet, og det er klart nok, at da har den ikke kunnet virke, som den skulde, nemlig paa samme Maade, som naar man anbringer en Stenkumme under Nedløbet fra en Tagrende for at hindre Bortskæring. Den udvidede Bundsikring har man altsaa ikke haft samtidig med, at Indsnævringen af Løbet i saa stort Maal har fremkaldt disse Styrtninger af Vandet. Hvis dette er rigtigt, kan jeg ikke se rettere, end at der under Arbejdets Udførelse er begaaet en Fejl, som der imidlertid er adskilligt, der taler til Undskyldning for, naar henses til de store Vanskeligheder, hele dette Arbejde naturligt fører med sig, og som jo let har kunnet føre til, at man lader sig friste til at fortsætte Udførelsen af de Arbejder, man under urolige Vejrforhold var i Stand til at udføre — og man har jo nogenlunde stadig kunnet føre Molerne frem, hvordan Vejret end var —, medens man samtidig har ladet sig hindre fra i Tide at skaffe den bredere Tærskel for Bundsikringen der, hvor Løbet endelig skulde være. Det er jo imidlertid noget, der er sket, og der er ikke noget ved det at rette. Hvad enten Løbet, hvad jeg antager, man vil ende med, forsøges bevaret, eller det skal helt lukkes, vil det Arbejde, der er udført, være en god Begyndelse; kun vil det, hvis Løbet skal bevares, ganske sikkert blive nødvendigt at bevare det i væsentligt større Dybde, end Loven forudsætter.

Antagelig vil vi ved tredie Behandling komme til at staa overfor Forslag om at gaa den ene eller den anden Vej. Jeg har blot her ønsket at tage Afstand fra den Udtalelse, den ærede foregaaende Taler